

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele birouri de anunțuri:
în Viena: M. Duka, Hansrich
Schalk, Rudolf Mosse, A. Oppel, J.
Nachfolger; Anton Oppel; J.
Dammberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Kerkstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
curșiale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 or. și
80 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în mâna care îi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se pronunță la toate oficiile
poștale din țară și din arară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Fergul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu șutul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 20.

Brașov, Vineri, 26 Ianuarie (7 Februarie)

1896.

O nouă afacere de corupțiune.

În nisele fatale împrejurări se încep astăzi în camera ungară discușiunea asupra bugetului ministeriului de culte și de instrucțiune publică.

O afacere scandalosă de corupțiune ține de două zile încordată atențiunea generală, și tocmai așa cum a fost afacerea Miklos va ilustra cazul Pulszky corupțiunea și destrăbălarea, ce a domnit și domnesce în tabăra partidei maghiare dela putere.

E vorba de neregularitățile și malversatiunile, ce s'au constatat în gestiunea directorului pinacotei regnicolare din Budapesta, Carol Pulszky, s'a constatat însă numai în momentul când acesta fu transportat în institutul de alienați pe cuvânt, că e nebun.

Este constatat și prin răspunsul ce l'a dat erî ministrul de instrucțiune Wlassics la interpelețiunea deputatului Várady, că acestui Carol Pulszky i-s'a încredințat din partea guvernului în 1894 și 1895 colosala sumă de patru sute mii florini pentru de-a cumpăra după buna sa chibzuială tablouri vechi de artă pentru înzestrarea museului de bele-arte.

Pulszky a manipulat cu acești bani cum a creșut el mai bine. A cumpărat din tablouri ce a găsit prin Italia și ce i s'a părut mai efin, și ca un adevărat bonvivant ce a fost întotdeauna, a știut să împreune cu această muncă a sa și un șir de cele mai bizare și costisitoare aventuri, și să croiască un cont lung de cheltueli estraordinare, ce le făcea arangiând prânșuri și petreceri în onoarea artiștilor, sub cuvânt de a-i câștiga.

Ceea ce este mai senzațional în totă afacerea, e nonșalansa, cu care miniștrii au lăsat laptele pe sufletul

vițelului, neingrijindu-se de nici un fel de control, și dându-i directorului pinacotei *carta bianca* în toate privințele.

Pulszky era cunoscut ca un om fără socotelă și foarte ușuratic. Se mai scia, că galeria Eszterhazy era în mare disordine în anii din urmă așa că se iviră plângeri atât în presă cât și în parlament. Ba Carol Pulszky a fost până și de-a dreptul învinuit în cameră, pe când era deputat, că cu scirea orî din neglijența lui au dispărut din pinacotecă tablouri foarte prețioase. Atunci c'un duel s'a fost aplanat neplăcută afacere.

Deși toate aceste erau știute, și cu toate că însuși ministrul Wlassics spune, că nu s'a încreșut nici odată în Pulszky, totuși s'a dat pe mâna omului acestuia o sumă atât de mare fără de nici o restricțiune, fără de nici un control. Cele dintâi sume, apröpe două sute mii florini i-s'au dat sub Weckerle și Csaky, ér alte două sute de mii și mai bine i-s'au dat la 13 Ianuarie 1895, la raportul verbal al ministrului Roland Eötvös într'un timp când guvernul, în care se afla Eötvös demisionase deja, prin urmare nici că mai pute dispune de banii publici ai țării.

Caracteristic este, că, precum susține interpeleantul Várady, dieta nici c'a votat vre-odată acel credit pentru museul de bele-arte.

Dér nu voim să intrăm aici în amănunte, ci constatăm numai, că cazul Pulszky aruncă din nou lumina cea mai tristă asupra ticăloșiilor și a favoritismului scârbos, pe care se razimă sistemul domnitor.

Carol Pulszky face parte dintr'o familie cu mare influență în cercurile guvernamentale, el însuși a fost unul din stâlpilor politice de căpătui ce bântue de 20 de ani acest stat.

Numai așa se pöte explica ne-mai pomenitul scandal al isprăvilor directorului pinacotei unguresci, care în momentul, când trebuia să dea sêma și să-și primescă pedepsa cuvenită, este declarat nebun și transportat în casa de sănătate, ér în cameră ministrul declară, că numai despre șapte mii florini n'a dat socotelă.

Așa se risipesc banii țării de ómenii favoriți ai guvernului, așa se incuibă tot mai afund corupțiunea sub scutul domniei puternicilor clicei, care stăpânesce astăzi netericita țără.

Când va sosi odată timpul, care să pună capăt gróznicei corupțiunii?

CRONICA POLITICĂ.

— 25 Ianuarie.

Din nou se ivesc diferențe la pertractările privitoare la pact, cari decurg în Budapesta. Astfel în ședința de alaltieri a miniștrilor austriaci și ungari s'au iscat divergențe pãrerii de esențiale între ambele guverne, privitor la cestiuni *vamele și comerciale*. Apoi nu se pöte stabili o învoială definitivă și cu privire la *taxele căilor ferate, și la dările pe spirit, oleu și la dările de consum*. Dêcă nu se vor fi delăturat erî amintitele divergențe, atunci pertractările din nou vor fi amânate, deöre-ce miniștrii austriaci au trebuit să plece erî sêrã îndêrêt la Viena.

Între reformele, pe cari le intenționează ministrul de culte Wlassics este și *reforma esamenelor de maturitate*. În cestiunea această numitul ministru a și convoacat o anchetă, și înainte de toate ancheta această va avê să desbată asupra următoarelor două întrebări puse de ministrul: 1. N'ar fi posibil, ca școlarii cu progres „laudabil” și „bun” să fiã liberați de partea verbală a esamenului de maturitate? 2. Ce fel de ușurări și simplificări de natură formală s'ar pute introduce la esamenele de matu-

ritate? — Ministrul își motivează întrebarea primă prin împrejurarea, că el crede, că prin o astfel de dispozițiune s'ar potența ambițiunea și diligența școlarilor.

De câte-va zile pressa rusescă se ocupă érá-și mult de cestiunea trecerei prințului Boris moștenitorul tronului bulgar la ortodoxie.

Diarul „Swet” scrie: „Dêcă Rusia se va convinge, că în Bulgaria a prins rădăcină o strictă ordine, și că nu se face glumă cu trecerea prințului Boris, bucuria în Rusia va fi mare și ea va ști să *dovedescă această Bulgariiei*. În ori-ce cas trecerea prințului Boris la biserica ortodoxă va inaugura o nouă epocă în raporturile dintre Bulgaria și Rusia.

„Nowoje Vremja” scrie: „Prințul Ferdinand nu va avê să se căiască de actul trecerei prințului Boris și printr'insul va delătura o cauză esențială a indiferenței Rusiei față cu Bulgaria, căci prin aceea, că prințul Ferdinand se acomodează tratatului din Berlin, va înceta de-a fi un usurpator”.

Tot cu privire la botezul prințului Boris se anunță, că mama lui, *princesa Bulgariiei*, a întâmpinat hotărîrea soțului său cu resignațiune. Se dice însă, că ea nu va lua parte la ceremonia în 2 Febr. v., ci va pleca mai înainte cu curtea ei din Bulgaria și va petrece timp nedeterminat în Franca de sud. După altă versiune ducele de Parma să fi cerut, ca princesa să se întorcă în casa părintelui său, adecă să pãrãsescă cu totul pe prințul Ferdinand.

Din Roma se depeșeză, că acolo domnesce *mare cîgitați* în urma scirilor mai nouă sosite din Africa. S'a lășit adecă scirea că armata italiană din Africa stă imediat înainte unei *lupte decisive*. Generalul *Baratieri*, comandantul expedițiunii italiene, a primit scirea, că armata inimică, în frunte cu regele *Menelik* se îndrêptă direct spre Adua, și se apropiã de armata italiană. Spiritele sunt atât de agitate în Roma, încât regele *Umberto* a trebuit să amâne balul de curte, ce avea să se dea erî.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Namman Abbas.

De C. Tanera.

(Urmare).

Namman nu se gândia nici un minut la un rezultat nefavorabil. Des de dimineță sosi un curier și-i anunță, că Mutessariful a plecat dala hanul Minjes, și în curênd va trece prin valea Wadi el Hattin. Deja o órã mai înainte Namman Abbas ajunsese la locul ales de densusul. Petri mari și blocuri de stâncă îl ascundeau dinaintea privirilor necheu ate, el însuși putea însă privi liber la drumul ce ducea pe dinaintea lui, și în cas de necesitate putea chiar să dispară printre crepăturile de stâncă, de cari era încungiuurat.

În mână cu pușca sigura și bine umplută, stetea acum Namman la pândă și ascepta.

Încodată avu să lupte cu sine o luptă grea sufletescă. Faptul, că voia să împusce dintr'un loc ascuns, ca și un asasin, pe un om, nu-i făcea mult scrupul. Munții sêl-

baticii ai Libanonului, Hermonului și Anti-libanonului au și locuitor sêlbatici, și nu numai fiã-oare Maronit, ci chiar și fiã-oare Drus mohamedan, fiind întreat de pãrerea sa, nici-odată n'ar fi numit o faptă, ca cea intenționată, un asasinat, ci o rêsbnare de sânge impusă.

Dér îl intrista împrejurarea, că el era tatăl ei, tatăl Dilrubei! Cu toate acestea Abbas alungă dela sine toate ougetele contrare planului de rêsbnare, și se sfortă să rămânã liniștit.

În fine auđi tropot de cai. Se ivi un sergent, și după el mai mulți sub-oficieri și soldați, călărind unul după altul, căci drumul era foarte strîmt. Acum se ivi Pașa înainte stâncei. Namman îl recunoscu numai decăt. Mutessariful, ca și ceilalți călãreți nu priveau în lături, ci numai înainte, fiind fiã-oare ocupat cu calul său, deöre-ce un pas greșit putea să facă pe ori-care să dispară în abisul intricoșat. Era deci de lipsă cea mai mare precauțiune.

Inima Maronitului începü a bate puternic. Cu toate că era convins, că intențiunea sa este îndreptătită, totuși acesta era cel mai agitat și grav moment din întreaga sa viață de până acum.

Namman nu l lăsă nici un moment din ochi pe Pașa. De aceea nici nu observă bine, că cine se află în suita lui Selim Bairakdar.

Acum era momentul potrivit! Jertfa rêsbnării sale sosise chiar la distanța cea mai potrivită pentru a fi împuscată. Pentru de-a nimeri sigur inima Mutessarifului, Maronitul eși de după stâncă, puse pușoa la ochi și ținti. În momentul acela, o voce femeiască s'rigă într'un ton îngrozitor: „Namman Abbas, este tatăl meu!”

Maronitul tresări și dete foc. Soja că țintise rêu, probabil, că nici nu nimerise. Sunetul pușcătorei răsună ca un tunet printre stânci. Calul Mutessarifului căqu la pãmânt și lunecă la drêpta drumului pe o oostă de stâncă în jos, trăgênd după sine pe călãreț. În momentul acela Dilruba sări de pe cal și alergă după tatăl ei. Maronitul însă îi trãsni ca un fulger prin minte: „Ea nu soia cât de periculos e pãretele de stâncă. Va cadé și se va prãpãdi!”

Inte aruncă dela sine pușca; cu câte-va sărituri o ajunsese, o cuprinse și duse pe fata, care nu era în stare să dică nici o vorbă, la un loc sigur.

Imediat se trezi, că e încungiuurat de cinci soldați, cari își îndreptară asupra lui revolverele. Numai singur împrejurarea, că el mântuise dela mörte sigură pe fiica Mutessarifului, făcu pe soldați să se îndoescă, că au înainte lor un bandit. Atunci păși spre Namman Abbas Mutessariful, care nu se rânise de loc la cădere, de altă parte însă Dilruba se postă strins înainte lui, așa că soldații plecară la pãmânt armele, de frică să nu-i se întemple ceva tinerei fete.

În ton serios îl întrebă acum Pașa: „Pentru-ce mi-ai împuscat calul?”

— „Calul têu? Glonțul meu era desnat pentru inima ta.”

— „Pentru ce ai încercat să-mi răpesci viața? Cine ești tu?”

— „Nu mă cunosc, Selim Bairakdar? Nu țî-a povestit fata ta, că cine sunt eu?”

La acestea duse Dilruba: „Nu, Namman Effendi. Nu țî-am împlinit porunca, pentru-ca să nu fac pe tatăl meu, să te prindă și aresteze. Eu însu-mi începai ai fi păzitorea vieții sale, îl făouă să mă ia cu sine în toate călătorile sale, și acum veđi,

„Kölnische Volkszeitung“ publică unele amănunte interesante asupra audienței principelui Ferdinand al Bulgariei la Papa, ce dice, că le-a primit din isvor demn de credință. Intre altele numita foia comunică, că Papa a primit pe principele stând în picioare. Principele l'a rugat să-și dea învoirea la trecerea prințului Boris. Papa s'a uitat lung la principele și a dis apoi cu voce firmă: „Voiți ca să incuviințez morțea fiului vostru? Căci trecerea la șismă înseamnă morțe în sens catolic“. Principele răspunde, că are o situație grea, și oă e silit să facă acest pas. Papa îi dăse atunci: „Principe! este vina voastră, decât situația voastră a devenit așa de grea. De ce n'ați refuzat hotărât acum un an când vi-s'a pus întrebarea, decât fiul vostru v'a trace la biserică bulgară, atunci a-ți fi lucrat ca un bun catolic“. Mai departe Papa îi dăse: „Consăngeniile voștri din casa Saxon-Coburg țin tare la credința lor și de aceea sunt iubiți și stimați de poporul lor, deși supușii lor în cea mai mare parte nu sunt catolici. Când ducele de Parna a venit la mine să-mi arate logodna fiicei sale cu prințul Bulgariei, eu i-am arătat greutățile și i-le-am pus pe inimă. El mi-a dat în numele său și al vostru cuvântul de onoare, că copiii ce se vor naște din această căsătorie vor fi crescuți numai în religia catolică, și atunci numai mi-am dat învoirea la căsătoria voastră“.

În fine Papa dădu să cunoască prințului, că ar lucra în contra credinței sale și ar cădea cuvântul său față cu Papa, decât și-ar boteza pe fiul său. În privință politică observă Papa, că pasul principelui nu pōte fi privit de nici un guvern ca echitabil și înțelept.

Din dieta ungară.

În ședința dela 4 Februarie s'au terminat desbaterile asupra bugetului ministeriului de interne, rămând ca erî, în 5 Februarie, să începă desbaterile asupra bugetului ministeriului de culte, cari desbateri de sigur vor oferi și de astă-dată momente „interesante“ din punctul nostru de vedere.

Din cursul discuțiunilor dela 4 Februarie comunicăm următoarele amănunte: Fiind vorba despre *institutele de alienați*, deputatul *Illyés Bálint* arată, că *dintre 17 milioane de locuitori ai Ungariei, 47,500 sunt nebuni*; cu toate acestea casele de nebuni și spitalele cu despărțiminte pentru nebuni, câte sunt în Ungaria, abia pot adăposti în interiorul lor 3000 de nebuni; restul, în număr de 42½ mii, sunt lăsați în îngrijirea familiilor, fiind spre spaima și primejdia societății.

Ministrul *Perczel* declară față cu aceste constatări, că în timpul cel mai scurt va fi predată în folosința publicului o nouă

casă de nebuni, la Nagy-Kállo, întocmită pentru 250 nebuni; afară de asta, la Gyurgyevo, Kaposvár și Szegzárd s'au luat măsurî pentru a pute interna în spitale câte o sută de nebuni, etc.

S'au luat cu plăcere la cunoștință declarațiunile ministrului. Numai case de nebuni să fiă, căci nebuni, cari să le populeze, sunt destui în Ungaria!

La poziția privitoare la *siguranța publică*, deputatul *Szacsavay* arată, că se fac mari abuzuri cu aplicarea legilor privitoare la forța brachială și că gendarmii sunt întrebuințați pentru a face servicii de coteș în favorul partidului dela putere. Dovadă alegerile de deputați din urmă.

Dion. Pazmandy vré să arate, că mai ales în orașele din provincii, siguranța publică e într'o stare deplorabilă și acesta din cauză, că polițiștii sunt rău plătiți. În urma acesteia oficiile polițienesci nu sunt îmbrățișate de puteri capabile. Ca dovadă se provocă la Clușiu, unde dice, că *cu ocazia pertractării procesului pentru Memorand, jumătate dintre polițiști au fugit*. Nu găsește mijloc mai potrivit pentru vindecarea acestui neajuns, decât trecerea poliției în mâinile statului. Ce privește *gendarmeria*, cere ca acesta să nu mai fiă pusă în servicii politice, ca la Neutra etc. E rău, că președinților dela alegeri li-se dă putere nețărnută asupra gendarmeriei, căci ce s'ar întâmpla, d. e., decât președintele unei alegeri și-ar pierde mințile?... Cere, în fine, imulțirea gendarmeriei și prevederea ei cu haine de vară.

Gavriil Ugron dice, că gendarmeria e folosită pentru de-a suprima prin ea libertatea presei. Așa d. es. „partida poporală“ a divulgat nisece tipărituri intitulate: „Ce vré partida poporală?“ În comuna Kis-Oroszi, din comitatul Torontal însă gendarmii înarmați au umblat din casă în casă pe la cetățeni și au confiscat aceste tipărituri. Noi însă în ceea ce privește libertatea de presă avem legi; decât vre-o tipăritură conține în sine imoralitate, sau vatămă statul, domniitorul etc. ea se pōte confisca prin *sentință judecătorească*. Dér ca produse de ale presei să se confisce fără sentința judecătorească, noi nu-o putem suferi (Aprobări șgomotose în stânga și stânga estremă). Cine ni-ar pute garanta, că ceea ce se săvârșește astăzi în contra „partidei poporale“ sub scutul popularității, aceea se va face mîne în contra noastră, chiar și fără de a-și căștiga prin această popularitate? — Cere, dela ministrul, ca în ocaziunea această să facă cercetare, căci „partida poporală“ — dice el — nu se pōte suprima în astfel de mod; mai bine este, ca ea să se lase a se desvolta liber, ca astfel cu atât mai bine să putem ridica la valoare adevărurile noastre față cu agitațiunile ei. (Vii aprobări în stânga și în stânga estremă.)

oă am făcut bine. Mi-a succes să feresc mîna ta de un omor, și pe tatăl meu l'am mîntuit dela morțe“.

— „Ce să însemneze toate acestea?“ întrepruse Pașa pe fiica sa. „De unde îl cunoscî tu pe acest bandit?“

— „Bărbatul acesta nu e bandit, tată, ci e salvatorul meu; este bărbatul, în casa căruia am fost primită și am fost îngrijită mai bine ca orî și unde pe pămînt“.

— „Nu înțeleg nimic din toate acestea. Din ce motiv a pușcat nebunul acesta asupra mea?“

— „Îți voi spune eu, *Selim Bairakdar Pașa*“, strigă acum *Maronitul*. „Eu am fost copilul acela, pe care tu cu mâinile tale proprii l'ai aruncat în flăcările bisericeii arhînde, în zilele înfricoșate ale persecuțiunilor Creștinilor din Damasco. Eu sunt singurul membru bărbătesc al unei familii numărătoare și fericite odinioară, care am soăpat cu viață din mâinile ucigașe ale tale și ale bandelor tale; am voit să rēsbun prin morțea ta pe multe mii de Creștini omorîți. Dumnezeu a dispus altmintealea. Am căzut în mâinile tale. Implinesc acum fapta ta înocpută la 1860, și nimicesc prin

mîne pe cel din urmă descendent al familiei mele. Sunt gata să mor“.

Ore îl cuprinse pe Pașa căința pentru faptele sale de atunci, ori dōră fū influințat de ochii fiicei sale, cari erau ațintiți asupra sa cu o expresiune implorătoare? El ordonă suboficierilor și soldaților, cari și acum steteau amenințator în jurul *Maronitului*: „Faceți loc, și urcați-vē pe cai“. În timp ce soldații grăbiră să implinescă ordinul *Mutesarifului*, acesta se întōree spre *Namman* și-i dăse: „Ai vrut să-mi prăpădesci viața. Pentru aceasta ai merita morțea. Dér eu îți datorez viața fiicei mele. Esol liber. Plēcă, și nu mai cuteza să te ațreți în apropierea mea“.

La cuvintele acesteia tot singele i-se urcă *Maronitul* în cap. Cu voce înaltă strigă el: „Turc îngânfat. Cređi că ai înaintea ta un servitor? Nu-mi trebuie grația ta. Decă mă lași acum din mâinile tale, atunci îți jur, că ziua-nopțea nu voi odihni, pân' ce nu voi rēsbuna familia mea și pe conaționalii mei, pân' ce nu vei zăcă mort la picioarele mele“.

(Va urma).

Ministrul de interne Perczel, răspunđând lui *Pazmandy*, dice, că din cauze financiare nu va pute spori gendarmeria în anul acesta; în *budgetul anului 1897 se va socoti atât imulțirea, cât și prevederea gendarmeriei cu haine de vară*. Ce privește trecerea poliției în mâinile statului, s'au și făcut pași în direcția această, întru cât adecă s'a făcut socotēla, constatarea sumei, ce-o costă astăzi pe orașele din provincii susținerea poliției. Față cu cele întemplate în *Kis-Oroszi*, despre cari a vorbit *Ugron*, ministrul promite, că va ordona cercetare.

Jubileul „României June“.

Viena, 29 n. Ian. 1896.

Pregătirile societății „*România Jună*“ pentru serbarea jubileului de 25 ani progresază în mod imbucurător. Comitetul ales pentru aranjarea festivităților cu ocaziunea iubileului, sub conducerea D-lui *Dr. Ciurcu*, face cele mai estinse pregătiri. Sunt șanse, că un tren de plăcere va pleca din *București*, spre a aduce oșapeții din *România*, cari vor participa.

Cele mai distinse puteri artistice române sperăm să le auzim concertând cu acea ocaziune înaintea publicului vienez, contribuind astfel la mărirea nimbului național românesc.

Comersul festiv promite a deveni una dintre cele mai frumoșe sērbări studențesci de această natură.

Numărul membrilor societății s'a sporit în anul acesta considerabil relativ cu anii precedenți. Avem opt membrii tineri, harnici și plini de interes atât față de societate, cât și față de cele „naționale“, și cu drept cuvânt putem deci spera, că locul fruntaș, ce-l ocupă „*România Jună*“ între societățile surorî vieneze, și renumele său de care se bucură înaintea publicului românesc și străin, o să-l afirme și merite și în viitor.

Pentru *„Almanachul festiv“* au încurs multe lucrări de valoare mai mare și mai mică. Ne lipsește încă colaboratul *M. S. Reginei* poete *Carmen Sylva* spre a pute începe esmiterea listelor de subscripție. Pe cum sunt însă informat, augusta suverană, ca și în trecut, așa și cu ocazia acestei importante sērbări a „*României June*“, o să ne învrednicēscă de înaltul său patronat.

Nucleus.

Proclamațiunea principelui bulgar.

În ședința de Marți a Săbraniei bulgare a cetit ministrul-președinte *Stoilow* proclamațiunea principelui *Ferdinand* cătră națiunea bulgară, dată din incidentul trecerei fiului său a micului prinț *Boris* la religinea ortodoxă. Proclamațiunea este de următorul cuprins:

„Declar iubitelui meu popor, că mi-am dat toate silințele posibile, de-a împlini promisiunea, ce am dat-o de pe tron reprezentanților națiunii, și că m'am luptat din toate puterile mele, că să delătorez greutățile, ce se puneau în calea împlinirii ferbintei dorințe a întregii națiuni: trecere moștenitorului tronului în sinul bisericeii naționale.

După-ce am împlinit datoririile respectului față cu toți aceia, dela cari atērna înlăturarea acestor greutăți, și am văđut speranțele mele zădărnice, *deore-ce acolo, de unde am așteptat, n'am aflat o înțeleptă pricepere pentru aceea, de ce are lipsă Bulgaria*, credincios promisiunei date prin jurământ mult iubitelui meu popor, am hotărîrit din propria mea inițiativă, de a depărta toate piedecile, spre a aduce pe altarul patriei cea mai mare și cea mai grea jertfă.

Fac, deci, cunoscut tuturor Bulgarilor, că în 2 Februarie a. c. în sērbătōrea *Întēmpinării Domnului* se va săvērși sfântul botez al moștenitorului tronului *Boris*, prinț de *Tirova*, după ritul bisericeii naționale ortodoxe. Regele Regilor să bine-cuvinte această hotărîre și să ia în scutul său pentru tot-dēuna patria noastră și casa noastră!

Dat în capitala noastră *Sofia* în 20 Ianuarie în anul mântuirii 1896, al nouēlea an al domniei Nōstre

Ferdinand.“

După cetirea acestei proclamații, adunarea și publicul isbucniră în strigăte frenetice de „*urra*.“ Conducătorul partidei unioniste, *Bobcev*, ținū un discurs scurt adēnc simțit, în care accentuă însemnătata acestui moment istoric și invită adunarea să strige un „*urra*“ prințului *Ferdinand*, la care acesta a răspuns în mod entusiasmă. În fine propuse, ca *Săbrania* să mulțămēscă în corpore principelui *Ferdinand*.

SCIRILE ȚILEI.

— 25 Ianuarie.

Corōna și mileniul. După cum i-se anunță lui „*Orsz. Ert*“ din *Viena*, prințul *Eudolf Liechtenstein*, unul dintre demnitarii dela *Hofburg* a lăsat să se desemneze acele două calesse de gală în cari vor fi transportate la 5 Iunie c. corōna *St. Ștefaș* și emblemele de încoronare în biserică-*Mathia* din *Buda*, și la 8 Iunie c. în noul parlament ungar. În cea dintēi calēsă vor fi așezate corōna și emblemele, ér în a doua vor ocupa loc custosii corōnei *Iosif Sztavy* și *br. Bela Radvánszky*.

— 0 —

Un dar al monarhului. Majestatea Sa va dărui — cum ȓio foile *budapestane* — universității din *Clușiu* „pentru eternă aducere aminte de mileniu (!!)“ cinci lanțuri de aur și cinci toiağuri de onore pentru decanii universității. Cu construirea acestor insignii este încredințat auralul *Moriș Wisinger* din *Budapesta*.

— 0 —

Logodirea regelui Serbiei. „*Figaro*“ din *Paris*, anunțând logodirea regelui *Alexandru al Serbiei* cu princesa *Elena*, a treia fiică a principelui de *Muntenegro*, vede în această căsătorie sancționarea politiceii rusei, deorece *Țarul* și *Țarina* vor fi nași și vor fi reprezentați prin ducele *George* și soția sa, o soră a miresei. Cea mai mare dintre surorile miresei este măritată după marele duce *Petru Nicolaevič*.

— 0 —

Teatru german în Brașov. Genialul ôspe *Ferdinand Bonn*, dela teatrul curții din *Viena* ține încordată atențiunea publicului din orașul nostru deja de patru zile. În piesele ce le-a jucat cu trupa teatrului sibiian a secerat admirațiune generală. D-l *Bonn* e excelent atât ca erou, dramatic cât și ca amoz și în rolurile caracteristice. Acesta au dovedit-o prestațiunile sale în piesele: „*Veilchenfresser*“ de *Moser*, „*Schmetterlingsschlacht*“ de *Sudermann*, „*Ein Lusspiel*“ de *Benedik*, și drama „*Das Glück im Winkel*“ de *Sudermann*. Subiectul ultimei drame, luat din viața modernă, conține mulțime de momente mișcătōre și scene înalțătōre. Piesa este una din cele mai originale ale lui *Sudermann* și chipul cum se încheie e cu totul neobicit. Când ascultătorul ar crede, că se începe deslegarea finală a acțiunei, ea se și finesce și se finesce cu mult efect. Eroul dramei este un baron însurat, care iubesc pe alta și este iubit, dér eroina în momentul decisiv avēnd s'alēgă între el și soțul ei care o îndatorase prin bunătatea sa, alege pe cel din urmă, mulțămindu-se cu tercioirea din unghulețul căsnicieii sale. D-l *Bonn* cu temperamentul său viu, cu forța de a să stăpāni când îi ardea în piept un vulcan de sentimente, a fost un erou al dramei cum nici *Sudermann* nu și l'a închipuit mai perfect. Membrii trupei, cu d-ra *Gabriela Erfurth*, au sprijinit jocul distinsului artist brav și cu succes.

Astăzi *Joi* se va da „*Familienbande*“ de *Bonn*, care prin urmare se va presenta desēră nu numai ca artist, ci și ca scriitor. *Vineri* va ține d-l *Bonn* o prelegere tot în sala de concerte.

— 0 —

1. Un mijloc de casă iestîn. Pentru regularea și conservarea unei mistuirî bune se recomandă cunoscutele prafuri *Seidlitz* ale lui *Moll*. Cătioriginale 1 fl. bucata. Se pōte căpāta ȓilnic prin

postă de cătră farmacistul A. Moll, liferentul curții din Viena Tuchlauben 9. In farmaciile din provincia se se ceară preparatul lui Moll provădūt cu marca de contravenție.

D-l I. Slavici în Bucuresci.

Cetim în „Timpul“ dela 24 Ianuarie c.:

La „Tribuna“ din Sibiu era destăinuiri continuă. Acum în urmă se publică o scrisoare a d-lui I. Slavici încuroată și cu șapte înțelesuri, ca tot ce ese din condeiul unui scriitor a cărui calitate măiastră pare a fi obscuritate, dăr totuși interesantă prin cele ce lasă să se ghicească.

Din această lungă scrisoare un lucru este ciudat. D-l Slavici, după ce spune, că D-rul Rațiu este cel mai autorizat reprezentant al Românilor din țările coronei S-lui Ștefan, adăogă: „însă aici, în țera această, mai ales astăzi reprezentantul autorizat al Românilor de peste Carpați e d-l Eugen Brote“.

Veți, asta e lată.

Acum câți-va ani într'o serie de portrete umoristice Jiquide zugrăvise pe d-l Slavici cu un vultur cu două capete pe frunte.

Se vede, că d-l Slavici a luat lucru la serios și și-a inchipuit, că toate lucrurile în lumea asta trebuie să aibă câte două capete. De aceea d-sa dă Românilor din Ungaria fără scirea și voia lor, capul d-lui Eug. Brote.

Un lucru însă rămâne misterios: Pentru ce o a doua căpățână trebuie neapărat să nă la Bucuresci, ăr nu la Deva, Caransebeș, Ruscuk sau Tombocuta.

O altă mică indiscreție: Pentru ce d-l Eugen Brote să nă capul din Bucuresci al Românilor din Ungaria mai ales azi? Noi, în „Monitorul Oficial“, n'am vădūt încă decretul d-lui Sturdza, prin care d-l Eugen Brote este numit căpățâna Bucureștiană a partidului românesc din Ungaria.

Dacă acest decret există, d-l Slavici e dator să-l publice.

Risipă de bani publici.

Din Budapesta se vestese o nouă scire sensațională. Directorul galeriei de tablouri, Carol Pulszky, a nebulit. El a fost internat alaltăeri în casa de nebuni din Budapesta, după ce mai întâi a păpat o sumă de aproape 400,000 fl., pe cari ministrul unguresc de culte i le-a pus la dispoziție pentru ca să cumpere tablouri pentru înființarea unui muzeu de belearte.

Eată câte-va amănunte:

Fostul ministru al instrucțiunei, Albin Csaky, proiectase pentru mileniu înființarea unui muzeu de bele-arte, cu a căruia realizare însărcină pe Carol Pulszky, directorul galeriei regnicolare. In primăvera anului 1894 i s'au și dat lui Pulszky 250,000 fl., cu cari a plecat în Italia, ca să cumpere obiecte de bele-arte pentru muzeu. De aci datăză cauza imbolnăvirei lui.

Pulszky a mers mai întâi la Veneția, unde lucrul cel dintăi i-a fost, ca să și închirieze cinci gondole admirabile, cu cari dăna întrăgă iși petrecea pe mare. Aci făcū cunoscință și cu artista Eleonora Duse, ale căreia farmece îl răpiră pe Pulszky în așa măsură, încat cu una dintre cele mai dintăi muzici ale Veneției el arangia o serată cu lampione în onorea ei.

Printre aceste chefuri, Pulszky mai făcea din când în când și câte-un tērg. Ca directorul galeriei de tablouri al Ungariei, el avea legături cu diferiți vândători de tablouri, antiquari și agenți italieni. La recomandarea acestora, el cumpără tot ce-i veni înainte. Trimise de-acolo lădi întregi de tablouri la Budapesta, unde însă, când se despachetau lădile, toți rămăneau nimiti, nu de frumșeța tablourilor, oi tocmai din contră, de simplitatea și uriciunea lor.

Din Veneția s'a dus Pulszky la Milan, Genua și Roma, de unde reintorcându-se, aduse cu sine încă o mulțime de chipuri fără nici o valoare. Pulszky își dete socotela și secretarul ministerial Szalay Imre cercetă socotelile și tablourile cumpărate, ăr la urmă raportă, că Pulszky a corăpsuns în mod strălucit misiunei sale.

Acum i s'au dat lui Pulszky alte 126,000 fl. ca să mai mērgă odată în Italia pentru a cumpăra tablouri. Cu acești bani Pulszky plecă, însă nu în Italia, oi de-a dreptul la Londra, de unde apoi, după ce și-a făcut cheful, s'a întors în Italia.

Cu ocaziunea acēsta el cumpără un tablou, ce se dăcea că ar fi al lui Rafael, séu Prombo. „Münch. Allg. Ztg.“ însă publică atunci un articol, în care își bătū joc de „cumpărătorul oficial al statului ungar“, căci tabloul era fals.

Tablourile, ce el le aduse cu sine din acēsta a doua călătorie, au surprins tot atât de mult și tot în asemenea mod pe cei din Budapesta, ca și cele dintăi.

De aci înainte a început să devină tot mai escentric, până ce alaltăeri a trebuit să fiă internat în casa de nebuni, constatându-se la el, *paralizia progresivă*.

Vestea despre nebunirea lui Pulszky a produs în ministerul de culte și instrucțiune publică mare deprimare, mai ales fiind-că tocmai acum Wlassics se află în prejma dezbaterii budgetului portofoliului séu, cu care ocașiă are să și dea sēma și despre muzeul de bele-arte. Ministrul Wlassics a cerut numai decăt informațiunii dela un consilier de secțiune, dăr acesta a declarat, că nu pōte da informațiunii, din cauză că Pulszky încă n'a prezentat nici un raport despre rezultatul călătoriei sale de-a doua. In urma acēsta ministrul imediat a ordonat a se face cercetare și comisia investigătoare deja la început a și sflat cele mai mari neregularități. Pe masa de scris a lui Pulszky s'au găsit epistolele nedescise făcute de aproape o jumătate de an, în cari diferiți cunoscuți ai săi de prin Italia îi cereau informațiunii în cauza cumpărărilor făcute de el, ba unii îl și amenințau.

Destul că despre cele 125,000 fl., ce i s'au dat lui Pulszky mai în urmă, nu există nici o dare de sēmă. Amicii lui Pulszky spun, că în Italia Pulszky a arangiat multe serate strălucite. Gazetele cred, că el s'a smintit la minte în Decembrie a t. r., când Wlassics îl provocă în terminii aspri, să și dea socotela în timp de 24 ore. Nebunia lui s'a potențat însă, când s'a descoperit hoția cu concesiunea de căi ferate a fișpanului Miklos Gyula, care lui i-a fost cel mai bun amic.

Foștii grănițeri români din Bănat și pădurile lor.

(Urmare.)

Scopul principal ce se urmăreșce în administrația și exploatarea bușurilor Comunității, este satisfacerea trebuințelor gospodăreșci ale foștilor grănițeri, în lemne de construcție și de foc, și întreținerea vitelor.

O familiă, făcând parte din comunitate, are dreptul, pe fiă-care an și gratuit, la 2 m. c. 84 lemne de clădit séu de lucru, și la 27, 28 stere lemne de încăldūt, adăogă aci: pentru familiile cari se vor fi sporit după 8 Iunie 1871, cuantumul lemnelor de foc este de 27.25+23.72=51 stere. Cine are trebuință de un plus de lemnărie peste ceea ce-i compete, îl plătesce, însă cu un preț mai scădūt de cât cumpărătorii neindrituiți. Pentru pășunatul vitelor mari și mici, și pentru introducerea rimătorilor la ghindă și jir, toți plătesc o taxă forțe mică, stabilită pe capul de vită, pe când locuitorii negrănițeri plătesc taxe mai mari.

Școla și biserica din comunele îndrituite au și ele partea lor ca și familiile.

Etă o organizație înțeleptă și cu minte făcută. Ast-fel se și esplică starea materială înfloritōre a sătenilor foști grănițeri din Bănat, pe cari foștii noștri clăcași cu drept cuvânt o pot invidia.

In adevăr, osebit de posesiunea pămētului de cultură, care la grănițeri este regulată forțe de mult și cu îmbelșugare, prin ce string astăzi arendașii pe sătenii noștri decăt nu prin pășunarea vitelor? ăr drepturile la pădure ale foștilor clăcași pentru lemne de foc și de clădit stau și azi nereglementate.

V. Personalul silvic, atribuțiile și retribuinea lui. — Articolul 18 al Statutului dispune, ca, imediat după alegerea comitetului, reprezentanța are să alēgă și un „oficiu de economiă“. Prin acest oficiu de economiă se înțelege întreg personalul însărcinat cu gestiunea serviciului silvic. Oficiul este subordonat comitetului, are reședința în Caransebeș, și se compune din personalul central séu de direcțiune, și personal exterior de gestiune.

a) Personalul central cuprinde: un administrator silvanal, cum ar fi la noi un fel de inspector silvic, șef al biuroului; un cancelist, ajutor al administratorului; un controlor contabil, numit și taxator; un diurnist (copist) și un sērvitor.

b) Personalul exterior se compune din cel puțin patru forestieri de revir (ocol silvic); actualminte sunt cinci șefi de ocōle, ajutați de brigadierii și pădurarii, cari în localitate se numesc „primcodrenii“ și „codrenii“ (art. 19).

In casa oficiului de economiă se pot păstra numai atăți bani, câți sunt de lipsă pentru trebuințele lunare ale oficiului. Prisoșele se pun într'o casă principală cu trei chieii, dintre care una se ține de președinte, ăr cele-alte de doi membri desemnați anume de comitet din sinul séu (art. 23).

Salariile agenților silvici, atât din serviciul central, cât și ale celor din serviciul exterior „nu pot fi mai mici decăt ale corespunțătoarelor categorii de dirigați silvanali ai statului, de pe teritorul fostului confiniu militar“; însă, pentru a putē fi numiți în funcțiune, ei trebuie să îndeplinescă aceleași condițiuni, cari sunt prescise pentru agenții statului de pe numitul teritor (art. 20).

La începutul organizării, mai toți impiegații forestieri, chiar și acei inferiori, erau de naționalitate străină. Reprezentanța însă și comitetul, conscii de datoria lor de bunii Români, au luat imediat hotărîrea de-a forma silvicultorii români, dând tinerilor bacalaureați burse pentru școolele superioare de silvicultură din Viena și Schemnitz.

Astăzi au silvicultorii lor. Așa, din întreg personalul silvic superior, menționat mai sus, se mai aflau în 1893 numai doi străini: administratorul și șeful ocolului din Caransebeș, absolvenți ai școlei medii de silvicultură din Weisswasser (Boemia) și pe cari îi menține în funcțiune fiind bētrâni, pe când ceilalți sunt toți Români, absolvenți ai școlei superioare de silvicultură din Schemnitz cu stagiul cerut, unii dintr'ênșii având și esamenul de stat, cerut de codul forestier ungar.

In anul trecut era: ajutor al administratorului d-l Brăila Ilie, taxator d-l Balaș în serviciul central; ăr d-nii Otto Popovici, Aurel Popescu, Vasile Săgărcianu și R. Soloși, șefi ai ocōlelor din Ohaba-Bistrei, Teregova, Orșova și Bozovici, în serviciul exterior.

De brigadierii și pădurarii fără cunoscință de carte nu se pomenesc aci. Mai înainte se recrutau aceștia dintre sergenții și corporalii liberați de sub arme. Cei aflați în serviciu la promulgarea noului cod silvic, au dreptul să păstreze mai departe funcțiunile, decăt pot depune esamen silvic de anumite nescosințe. Acēsta dispoziție dureză însă numai țcece ani după promulgarea legii silvice. Codrenii și primcodrenii reerutați în urmă posed toți certificate de absolvirea unei școle practice de silvicultură cu curs de doi ani și un an de practică după terminarea cursului. Există patru asemenea școle, una în Ardeal la Udvarhely, două în Ungaria la Szeghedin, Liptó-Ujvar și a 4-a în Bănat, lângă Timșōra.

Lefile și indemnisațiunile impiegaților sunt reglementate până la cele mai mici detalii. Așa:

Administratorul din serviciul central care este obligat să inspecteze odată pe lună fiă-care ocol, la pădure și în cancelarie, primesce pe an 1400 fl. lēfă, 300 fl. indemnisația de locuință, 80 stere lemne de foc, și câte 50 fl. pe lună diurnă de transport.

Ajutorul inspectorului are pe an 1000 fl. lēfă, 200 fl. pentru locuință și 40 stere

de lemne. Decăt iese afară, mai primesce câte 3 fl. pe diurnă, 15 cr. pentru fiă-care ch lometru de cale, ăr pe calea ferată și la diligență costul drumului în clasa a II-a.

Taxatorul are 800 fl. lēfă, 200 fl. pentru cuartir decăt n'are, locuință oficială, și 40 st. lemne de foc. Când lucrăză afară, are diurnă de 2 fl. 50 pe di; pentru drumurile făcute călare mai primesce pentru cal câte 1 fl. 50 pe di; ăr pentru drumurile ordinare, cu trenul séu cu diligența, ca și ajutorul inspectorului.

Șefii de ocōle sunt toți egali în rang și remunerație. Ei au 800 de fl. lēfă, 200 fl. pentru locuință, unde lipsesc pavilionele, câte 40 stere lemne de foc aduse la domiciliu, 30 fl. spese de cancelarie, alți 20 fl. pentru încăldūtul cancelariei, și 300 fl. diurnă de transport de ori-ce natură în cuprinsul ocolului; în total ea la 1400 fl. pe an socotit și lemnele. Când iasă din ocolul séu, mai primesce diurnă de 3 fl. pe di, și speșele de transport cu ajutorul administratorului.

Prim-codrenii și codrenii sunt numai de câte-o singură clasă.

Prim-codrenii (brigadierii) primesc pe an 360 fl. lēfă, 40 fl. pentru locuință, 60 fl. pentru uniformă și 16 stere lemne de foc. Când iasă din ceroul séu ca martor în procesele pentru deliecte, i-se restituie speșele de transport din partea acusatului.

Codrenii (pădurarii) au 180 fl. lēfă, 30 fl. pentru cuartir, 40 fl. pentru uniformă, cele 16 stere lemne și speșele transport întocmai ca brigadierii.

După cum se vede, atât brigadierii cât și pădurarii sunt aci bine plătiți, în raport mai ales cu pădurarii noștri. In schimbul acestei remunerații ei fac însă un adevărat serviciu. Este o plăcere să le veți ținuta, disciplina și pădurile încredințate pazei lor.

(Va urma.)

DIVERSE.

Musica și primăria din Turin. Consiliul comunal al orașului italian Turin este unul din cele puține, care se gândesc serios la arta musicală. In budgetul acelei comuni este prevădūtă pentru musică, respectabila sumă de 173.000 fr., repartisați astfel: 43.000 pentru teatrul Regio, 42.000 pentru liceul musical, 42.000 pentru orchestra teatrului Regio și 17.000 fr. pentru musica municipală.

Literatură.

Din „Transilvania“, organul Asociațiunei transilvane, despre care șcim, că cu începutul acestui an a intrat sub direcția d-lui Dr. C. Diaconovich, au apărut Nr. I—II pentru Ianuarie și Februarie, având un format mai mare, dăr va apăre numai în 10 numeri pe an, în loc de 12, ca înainte. Cuprinsul, care atât în formă, cât și în fond prezintă îmbunătățiri, este următorul: Mutatis mutandis (Asociațiunea și organul ei); Pomul de Crăciun, de Dr. Petru Span; Dr. G. Weigand, de Dr. E. Dăianu; Documente referitoare la istoria lui Mihai Vitezul (scōse din archiva cetății și universității sășesei din Sibiu); Rhaeto-Romani; Economia („Compasul românesc“ redactat de P. Petrescu, Raportul camerei de comerț din Brașov, „Merceologia și tehnologia“ de A. Vlaicu); Știință, literatură și artă; Sciri din sinul Asociațiunei. In partea oficială: Cătră inteligența română (apel dat de Comitet); Invitare la pnenunerațiune (pentru „Enciclopedia Română.); Autorii („Enciclopedia Română.) Proces verbal (din ședința comitetului.)

Povestiri de Petra-Petrescu à 80 cr. francate. De vândare la administrația noastră.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Februarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.70
Renta de corone ung. 4%	99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	125.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	102.15
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.65
Bonuri rurale ungare 4%	97.65
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	141.50
Renta de hârtie austr.	101.05
Renta de argint austr.	101.10
Renta de aur austr.	122.55
Losuri din 860	147.75
Acții de ale Băncii austro-ungară.	1075.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	431.25
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	378.75
Napoleonidori.	9.61
Mărci imperiale germane	59.22 1/2
London vista	121.20
Paris vista	48.02 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.50
Note italiene.	44.15

Cursul pietei Brașov.

Din 6 Februarie 1896.

Banconote rom. Camp.	9.51	Vënd.	9.54
Argint român. Camp.	9.47	Vënd.	9.52
Napoleon-d'orl Camp.	9.57	Vënd.	9.61
Galbeni Camp.	5.62	Vënd.	5.67
Ruble rusesci Camp.	127. 1/2	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	58.80	Vënd.	—
Lire tiroesești Camp.	—	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	—	Vënd.	—

Nr. 416—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Prin publicațiunea din 29 Aug. 1893 Nr. 10804—1893 s'au provocat acei posesori de case, cari din incidentul instalațiunei anectărei apeductului la casele lor, au introdus din casele lor canaluri de scurgere în canalurile deschise și acele subterane, ca în sensul ordinei orășenesci de clădit, să arate astfel de introduceri de canaluri imediat oficiului orășenesc de clădiri.

De vreme ce prin astfel de introduceri defecte, străbat prin canalurile de scurgere toate gasurile stricacicioase ce se desvoltă în canalurile principale în case, cauzându-se în urma acestora diferite bôle infectuoase, de aceea se provocă din nou toți acei posesori de case, cari au introdus până acuma și vor introduce și pe viitor astfel de canaluri de scurgere în casele lor, ca să arate această scripturistice magistratului

orășenesc, pentru ca să li-se pôtă da spre acest scop permisiunea din partea oficiului orășenesc de clădiri
In arătare este de a-se aminti scopul întroducerii canalului de scurgere, adecă: decă prin acest canal are de a-se scurge numai apă curată séu și apa folosită.
După săpărea canalului și anume înainte de ce să se acopere canalul este de a-se avisa oficiului administrativ al apeductului orășenesc, prin care să se constateze modul lucrării luându-se act despre situațiunea canalului.

Acei cari în contra acestei provocări întroduc fără permisiune oficiôsă astfel de canaluri de scurgere, séu chiar în cazul reparaturilor rup pavagiul fără permisiune oficiôsă, să pedepsesc în sensul §-lui 86 a ordinei de clădit și li-se casséză totdeodată astfel de canaluri întroduse.

Brașov, în 16 Ianuarie 1896.
886,2—2. Magistratul orășnsc.

Locuri de pășune pentru vite,

în ținutul hotarului Rotbav, și anume:
1) Locul de pășune din pădurea bisericeii evang. 218 holde catastrale 1400 □° de mare.

2) Câmpul ce se va comasa la acest loc, bun pentru pășunit oile, cir ca 300 holde catast. de mare se vor da în arëndă pe 3 ani prin licitațiune orală, séu pe cale de oferte în ziua de 16 Febr. st. n. 1896 dela ôrele 11 a. m. până la 2 ôre p. m. în localul școlei din Rotbav.

Amatorii de a arëndă aceste locuri au de-a depune vadiu înainte de începerea licitației:

1) Pentru pășunea din pădurea bisericeii după suma licitației de fl. 700 = fl. 70.
2) După Câmpul ce se va comasa (3 fl. de holdă) după suma anuală de fl. 900 = fl. 90, adecă un vadiu de 10%.

Ofertele au să fiă însoțite cu vadiu de 10% după sumele de sus, și cu declarația, că oferentului i sunt cunoscute condițiile și le acceptéză necondiționat.

Informații mai de aproape se pot lua la

Presbiteriu Evang. AB.
în Rotbav.

593,1—3

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe ună an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe ună an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Anunțiu.

Subscrisul am onôrea a aduce la cunoscința P. T. public din Brașov și jur, că posed în magazile mele, ce le am de un timp de 21 ani,

tot felul de pescărie

sărată, precum și prospêtă, asigurând On. Public, că pot concura cu oricare comersant de această branșă, atât ce privesce calitatea mărfurilor, cât și diferența prețurilor; precum: **Crap mare și mic, Sonn, Morên, Plătică, Clortan, Tarasea (Veveriză), Scrumbii (Heringi),** de mai multe feluri, **Ruși (Muscali)** cu butôiele, **Lacherdă (Lapardon);** diferite **Marinate** de pescărie; **ICRE negre** de România moi și tescuite, **Icre roșii** moi și tescuite.

Trimet en gros, asemenea și pachete cu posta ori și unde. Pentru vëndare în detal am deschis o prăvălie (boită) în Brașov, Strada Hirscher, vis-a-vis de teatru. Asemenea am în **Orêștie (Szászváros)** și în **Hățeg** câte-un deposit de aceste mărfuri.

Rog dar pe On. public atât de aceea, cât și din orașele mai sus numite a mă onora cu comande și a mă cerceta, promițând că mi voi da silința a satisface tuturor cerințelor On. public întru cât in. l va sta în putință.

Cu deosebită stimă:

Vasilie N. Bidu,
pescariu în Brașov.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiecare cutiă este provêdută cu marea de apêrare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai carbioase la stomach și pântece, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutiioriginale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decă fiecare sticlă este provêdută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de recelă. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebuințarea dilnică, cu deosebire importantă pentru copii de oricare etate și adulți, asiguréză această apă de gură conservarea sănêtôsă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provêdute cu marca de apêrare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează dilnic prin rambursă postală.

La depozite să se ceră anumit preparatele provêdute cu iscălitura și marca de apêrare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger. 51—52.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — ôre — m. dimineța.
Trenul de persône: 8 ôre dimineța.
Trenul accel.: 2 ôre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ôre 25 minute sêra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel.: 2 ôre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ôre 20 m. după amêdî.
Trenul de persône: 9 ôre 8 minute sêra.
Trenul accel.: — ôre — minute sêra.

3. Dela Zêrnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ôre 36 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 ôra 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 ôre — min. sêra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ôre 15 min. dimin.
Trenul de persône: 1 ôra 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ôre 12 min. sêra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persône 7 ôre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ôre 8 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ôre 45 min. după am.
Trenul de persône: 7 ôre 43 min. sêra.
Tr. accelerat: — ôre — min. sêra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 ôre 55 min. dimini.
Tr. accelerat: — ôre — m. dimini.
Trenul mixt: 11 ôre înainte de amêdî.
Trenul accel.: 2 ôre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zêrnesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ôre 35 min. dimineța.
" " 4 " 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 ôre — min. sêra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persône: 3 ôre 1 după am.
Trenul mixt: 8 ôre 50 minute dimini.
Trenul de pers.: 5 ôre 20 min. dimini.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persône 6 ôre 40 min. sêra.

*) Acest tren circuléză numai Jcua Dumineca și la sêrbători.

Numere singuraticice din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potă cumpêra în librăria Nicolae Ciurcu.